

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student):Bc. Šárka Švrčinová.....

Oponent:Mgr. Madgalena Hamsíková.....

Posudek oponenta:

Šárka Švrčinová si vytkla za cíl zpracovat krajinářskou tvorbu Roelanta Saveryho a vysledovat jeho stopy v českém malířství následujících dvou století. Už rozsah práce je poměrně široký, stejně jako množství pramenů a literatury, ze kterých autorka vycházela. V úvodních kapitolách přehledně a s citem pro zachycení hlavních charakteristik rudolfínské krajinomalby nastiňuje předpoklady a vznik krajinného žánru se zvláštním zřetelem k realistické krajině, jež byla vlastní právě Roelantu Saverymu. Věnuje se jeho náročnému mecenáši a objednavateli císaři Rudolfovi II. a ve zkratce odkrývá Saveryho život, jeho působení v Praze, charakterizuje malířovo výtvarné nazírání a inovace v jeho díle, zejména pokud jde o jeho studie krajin v Tyrolích či osobité pojetí malebných zákoutí Prahy. Oceňují, že se autorka krátce věnovala i symbolice Saveryho krajin.

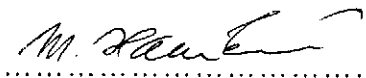
K přehlednosti práce přispívá to, že autorka k většině jí zmiňovaných kreseb a maleb připojuje v poznámkách katalogové údaje (rozměry, techniku, umístění a literaturu), mírnou výtkou může být to, že k práci přiložila příliš málo obrazového doprovodu, v případě Saveryho jde o pouhých pět obrazů.

V další části práce se autorka snaží postihnout odkaz Saveryho krajinářské tvorby v následující, již barokní malbě, tedy jak sama píše, jde jí o: „sledování cest jeho dědiců, následovníků i volných názorových souputníků“. Tento záměr se jí zdařil více či méně přesvědčivě, ovšem dle mého názoru zde dochází k až přílišnému zevšeobecnění a autorka se dostává ke sledování návaznosti ne toliko na Saveryho samotného, ale spíše na rudolfínskou krajinomalbu jako celek. Práce tak narostla o další jednu polovinu svého rozsahu a nelze se v tomto případě ubránit myšlence, že méně je někdy více.

Práce je čtivá, přehledná a dobře strukturovaná, poznámkový aparát nesmírně bohatý, ovšem místy ve zkrácených citacích, kde se odkazuje na předchozí poznámku, tato nesouhlasí, nebo v mnoha případech chybí citovaný titul v bibliografii, což jsou ovšem jen drobné nesrovnalosti. Dovolím si však jednu zásadní výtku, a tou je přílišná míra kompilativnosti, která práci prostupuje. Při čtení některých odstavců totiž působí nepříjemně rušivým dojmem, když např. (s. 74) ve formulacích líčících situaci malířství konce 17. století poznáváme, že k nám svým typicky vzletným stylem hovoří Pavel Preiss. Při ověření tohoto dojmu srovnáním s originálem navíc zjistíme, že místo aby byly tyto věty věnovány Saverymu, v původním textu autor hovoří o Rudolfovi Bysovi. Jinde (s. 79) se např. dočteme, že J. R. Bys začleněním zvířat, ptáků a ryb splňuje svým obrazem „požadavek Gesmthkunstwerk“, což je – tentokrát bez uvedení citace – doslovná formulace A. Rousové, která nebyla, při vší úctě, zrovna povedená. Domnívám se, že v magisterské práci by se taková míra kompilace neměla objevovat.

Přesto převažují klady předložené práce s přehledem nad uvedenými zápory a vše ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 17.1.2010

.....
podpis oponenta